

ЗАКОН О ПРОИЗВОДЊИ И ПРОМЕТУ ОТРОВНИХ МАТЕРИЈА

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Производња и промет отровних материја и надзор над производњом и прометом отровних материја врше се под условима одређеним овим законом.

Члан 2.

Отровним материјама, у смислу овог закона, сматрају се супстанце природног или синтетичког порекла и препарати произведени од тих супстанци, који могу угрозити живот и здравље људи, односно животну средину (у даљем тексту: отрови).

Производњом, у смислу овог закона, сматра се израда отрова, смеша отрова и производа од отрова хемијским, физичким или биолошким процесима и поступцима.

Прометом отрова, у смислу овог закона, сматра се увоз, извоз, складиштење, продаја, коришћење, издавање и други начин промета отрова.

Заштитом животне средине од штетног дејства отрова, у смислу овог закона, сматра се заштита ваздуха, воде, земљишта, културних добара, људске и сточне хране и биљног и животињског света.

Члан 3.

Отрови се могу производити и стављати у промет ако је токсиколошком оценом овлашћеног правног лица утврђено да њихово коришћење у намењене сврхе и на одређен начин није штетно за живот и здравље људи, односно животну средину.

Отрови се не могу производити нити стављати у промет док се не разврстају у групе.

Члан 4.

Забрањени су производња, промет и коришћење отрова за које се утврди да могу угрозити живот и здравље људи, односно животну средину, као и отрова чији су производња, промет и коришћење забрањени у земљи порекла.

Забрану производње, промета и коришћења отрова из става 1. овог члана одређује надлежни савезни орган.

Списак отрова чији су производња, промет и коришћење забрањени објављује се у „Службеном листу СРЈ”.

Члан 5.

Надлежни савезни орган одређује:

1) посебно опасне отрове, који се могу производити, стављати у промет и користити само под посебним условима, у одређеној количини, облику и паковању, посебним ознакама, за посебне намене или одређеним ограничењима;

2) отрове опасне за живот и здравље људи и животну средину, као и производњу или истраживања која се забрањују, односно која се могу изводити под посебним условима и који морају бити пријављени надлежном савезном органу.

Члан 6.

Одредбе овог закона не односе се на лекове који садрже отрове и на отрове који се употребљавају у лабораторијске и научноистраживачке сврхе, ако овим законом није друкчије одређено.

II. РАЗВРСТАВАЊЕ И ИСПИТИВАЊЕ ОТРОВА

Члан 7.

Према степену токсичности и средњој смртној дози за лабораторијске животиње, зависно од оралног, дермалног и инхалационог дејства, отрови се разврставају у групу I, групу II и групу III.

У групу I спадају отрови чија средња смртна доза (LD-50), уношењем у желудац пацова, износи до 25 мг/кг, наношењем на кожу пацова или кунића - 50 мг/кг, удисањем код пацова (LC-50) - до 0,5 мг/л ваздуха у току четири часа.

У групу II спадају отрови чија средња смртна доза (LD-50), уношењем у желудац пацова, износи од 25 мг/кг до 200 мг/кг, наношењем отрова на кожу пацова или кунића - од 50 мг/кг до 400 мг/кг, удисањем код пацова (LC-50) - од 0,5 мг/л ваздуха до 2 мг/л ваздуха у току четири часа.

У групу III спадају отрови чија средња смртна доза (LD-50), уношењем у желудац пацова, износи од 200 мг/кг до 2000 мг/кг, наношењем на кожу пацова или кунића - од 400 мг/кг до 2000 мг/кг, удисањем код пацова (LC-50) - од 2 мг/л до 20 мг/л ваздуха у току четири часа.

Отрови се разврставају у групе и према хроничном дејству канцерогености, тератогености, мутагености, ембриотоксичности, алергености, надражљивости за кожу и слузницу, опасности за животну средину нагризајућем дејству, експлозивности, запаљивости, лакој запаљивости, самозапаљивости и другим критеријумима за разврставање отрова.

Члан 8.

Правно лице које намерава да производи отрове који нису на објављеној листи отрова који су разврстани у групе подноси захтев за разврставање отрова у групе надлежном савезном органу.

Страни произвођач отрова подноси захтев из става 1. овог члана преко овлашћеног заступника у Савезној Републици Југославији.

Уз захтев за разврставање отрова у групе прилажу се:

- 1) токсиколошка оцена овлашћеног правног лица;
- 2) подаци о статусу отрова у земљи произвођача и другим земљама (одобрење за примену, ограничења, забране, максимално дозвољене концентрације у радној средини и сл.).

Члан 9.

Решење о разврставању отрова у групе доноси надлежни савезни орган.

Решење из става 1. овог члана доноси се на одређено време, а најдуже за период од десет година.

Решење из става 1. овог члана објављује се у „Службеном листу СРЈ”.

Листа отрова који су разврстани у групе објављује се у „Службеном листу СРЈ”.

Члан 10.

Захтев за разврставање отрова у групе може се обновити најдоцније шест месеци пре истека времена за које је решење дато, са прописаном документацијом.

Члан 11.

Токсиколошка оцена и оцена ефикасности отрова дају се на основу података о физичко-хемијским, токсиколошким, ектолсиколошким и другим својствима отрова, као и других података значајних за живот и здравље људи и заштиту животне средине.

Токсиколошка оцена даје се и за производе од отрова.

Документација о резултатима испитивања отрова у иностранству може се користити ако је уз ту документацију приложен доказ да су испитивања вршена под условима и по методама прописаним овим законом и прописима донесеним на основу овог закона и ако садржи сертификат надлежног органа стране земље да је испитивање извршено по принципима добре лабораторијске праксе.

Члан 12.

Токсиколошку оцену отрова могу давати правна лица која имају:

1) раднике VII или VIII степена стручне спреме у области медицине, фармације, биологије, биотехнологије, хемије, ветерине, пољопривреде или шумарства, с радним искуством за вршење одговарајућих испитивања отрова;

2) одговарајуће просторије, уређаје и опрему за хемијска, биолошка, токсиколошко-фармакодинамска и друга испитивања отрова.

Решењем надлежног савезног органа утврђује се која правна лица испуњавају прописане услове за давање токсиколошке оцене отрова.

Овлашћење за давање токсиколошке оцене отрова не може се дати правним лицима која производе или врше промет отрова.

Решење из става 2. овог члана објављује се у „Службеном листу СРЈ”.

Члан 13.

Испитивање отрова ради давања токсиколошке оцене врши се на предлог правног лица које намерава да производи отрове или на предлог овлашћеног заступника страног произвођача отрова.

Правно лице коме је достављен предлог за испитивање отрова ради давања токсиколошке оцене образује стручну комисију, која разматра предлог, доноси план испитивања отрова и одређује лице под чијим ће се надзором вршити испитивање.

Трошкове испитивања и давања токсиколошке оцене отрова сноси подносилац предлога из става 1. овог члана.

Члан 14.

Испитивање отрова врши се по југословенским или међународно прихваћеним методама.

Ако се испитивање отрова врши по међународно прихваћеним методама, правно лице из члана 13. став 2. овог закона мора дати посебно образложење и детаљну информацију о примењеној методи.

Члан 15.

Отрови намењени за одржавање јавне хигијене, дезинфекцију, дезинсекцију и дератизацију могу се стављати у промет и користити за те сврхе ако је, на основу хемијског, физичког и биолошког испитивања, поред токсиколошке оцене дата и оцена њихове ефикасности за наведене сврхе.

Отрове који се могу стављати у промет и користити у сврхе наведене у ставу 1. овог члана одређује надлежни савезни орган.

Решење из става 2. овог члана објављује се у „Службеном листу СРЈ”.

Члан 16.

Оцену ефикасности отрова може давати правно лице које има:

1) раднике VII степена стручне спреме у области медицине, фармације, хемије, биологије, ветерине или пољопривреде, с радним искуством за вршење одговарајућих испитивања ефикасности отрова;

2) одговарајуће просторије, уређаје и опрему за испитивање ефикасности отрова.

Трошкове испитивања и давања оцене ефикасности отрова сноси правно лице које подноси захтев за испитивање ефикасности отрова.

Решењем надлежног савезног органа се утврђује која правна лица испуњавају прописане услове за давање оцене ефикасности отрова.

Овлашћење за давање оцене ефикасности отрова не може се дати правним лицима која производе или врше промет отрова.

Решење из става 3. овог члана објављује се у „Службеном листу СРЈ”.

III. ПРОИЗВОДЊА И ПРОМЕТ ОТРОВА

Члан 17.

Производњу и промет отрова могу вршити правна лица која испуњавају прописане услове.

Промет отрова на мало може вршити и предузетник у складу с одредбама овог закона и прописа донесених на основу овог закона.

Решењем надлежног савезног органа се утврђује која правна лица и предузетници испуњавају прописане услове за производњу и промет отрова.

Правна лица и предузетници из ст. 1. и 2. овог члана дужни су да приликом уписа у регистар код надлежног органа поднесу и решење из става 3. овог члана.

Члан 18.

Правна лица и предузетници из члана 17. овог закона морају да испуњавају следеће услове:

- 1) да имају раднике VII степена стручне спреме у области хемије, технологије, фармације, медицине, агрономије - смер заштите биља, ветерине, биологије или шумарства под чијим се надзором отрови производе, чувају или издају;
- 2) да имају одговарајуће просторије за производњу, смештај и издавање отрова;
- 3) да су лица која рукују отровима обучена о мерама заштите при раду с отровима;
- 4) да испуњавају техничке и санитарно-хигијенске услове у производњи и промету отрова и заштити животне средине.

Члан 19.

Правна лица и предузетници морају држати отрове у посебним просторијама, силосима, резервоарима, цевоводима или другим одговарајућим судовима и постројењима.

Просторије и ормари у којима се држе отрови морају бити закључани и обележени натписом „отров”.

Члан 20.

Забрањени су производња, промет и држање отрова у просторијама за чување или промет сточне хране, животних намирница и предмета опште употребе.

Члан 21.

Одредбе чл. 17. до 20. овог закона не односе се на правна лица и предузетнике који врше промет сирћетне киселине и хлороводоничне киселине у концентрацији нижој од 20% бакарсулфата или производа који садрже натријум-хипохлор са мање од 8% активног хлора.

Члан 22.

Отрови морају да се складиште изван зона за снабдевање пијаћом водом и водотокова и у складу с прописаним условима.

Складиштење отрова који делују у облику гаса (фумиганти) врши се изван зона из става 1. овог члана и изван насељених места.

Члан 23.

Запослени који долазе у непосредан додир с отровима морају, за време рада у производњи, складиштењу, издавању и коришћењу отрова, носити одговарајућу радну одећу, обућу и другу заштитну опрему.

Заштитна опрема из става 1. овог члана не сме се носити ван радних просторија, односно ван места или просторија у којима се ради с отровима.

Члан 24.

Правна лица и предузетници морају имати потребну количину одговарајућих средстава за пружање прве помоћи.

Лица из става 1. овог члана дужна су да од центра за контролу тровања из члана 26. овог закона прибаве упутство о мерама и средствима за заштиту од тровања, начину пружања прве помоћи у случају тровања и мерама за отклањање последица тровања.

Упутство из става 2. овог члана мора бити истакнуто на видном месту у просторијама у којима се врши производња, промет, испитивање или коришћење отрова.

Члан 25.

Правна лица и предузетници који производе отрове и врше промет отрова, односно испитују или користе отрове дужни су да обавесте центар за контролу тровања из члана 26. овог закона о отровима које производе, продају, испитују или користе.

Члан 26.

Превентивне мере заштите од тровања, информисање о дејству отрова, пружање медицинске помоћи у случају тровања и отклањање последица тровања врши правно лице које испуњава прописане услове у погледу кадрова, опреме и просторија за обављање тих послова (у даљем тексту: центар за контролу тровања).

Решењем надлежног савезног органа одређује се правно лице које испуњава прописане услове из става 1. овог члана.

Решење из става 2. овог члана објављује се у „Службеном листу СРЈ”.

Члан 27.

Правна лица и предузетници из члана 17. овог закона дужни су да воде евиденцију о отровима, посебно о:

- 1) набављеним количинама отрова;
- 2) произведеним количинама отрова;
- 3) добављачима отрова;
- 4) корисницима отрова;
- 5) издатим односно утрошеним количинама отрова.

Члан 28.

Свака серија отрова који се користи као сировина за даљу прераду и свака серија готовог производа мора бити испитана ради потврђивања својства отрова пре њиховог стављања у промет.

Члан 29.

Сировине за производњу отрова, полупроизоде и готове производе од отрова у производњи и промету контролишу се у лабораторији произвођача, односно лабораторији другог правног лица које је регистровано за вршење контроле отрова.

Решењем надлежног савезног органа се утврђује која правна лица испуњавају прописане услове за вршење контроле отрова.

Члан 30.

Лабораторијским испитивањем потврђују се, односно утврђују подаци о идентитету отрова, садржају активне материје, нечистоћама и физичко-хемијским својствима и други подаци значајни за оцену отрова, односно за потврђивање да отров одговара прописаном стандарду.

Члан 31.

Лабораторије су дужне да воде евиденцију о извршеној контроли отрова.

Евиденција из става 1. овог члана садржи:

- 1) назив отрова, односно производа од отрова;
- 2) број серије и датум производње;
- 3) датум и налаз извршене контроле;
- 4) број решења о разврставању отрова у групе.

Члан 32.

Забрањује се рад у производњи и промету отрова лицима млађим од 18 година.

Забрањује се продаја отрова лицима млађим од 18 година.

Члан 33.

Цијановодонична киселина и њене соли и други отрови који делују у облику гаса могу се, по одобрењу надлежног савезног органа, продавати само правним лицима која имају стручна лица за рад с тим отровима.

Члан 34.

Отрови из групе I могу се, по одобрењу надлежног савезног органа, продавати предузетницима само ако је за обављање њихове делатности неопходно коришћење појединих отрова из те групе.

Члан 35.

Правна лица и предузетници који продају отрове из групе I и групе II морају водити евиденцију о промету и купцима тих отрова.

Евиденција из става 1. овог члана садржи: назив отрова, количину отрова, назив правног лица, односно предузетника коме је отров продат, датум продаје и број решења о разврставању отрова у групе.

Евиденција о купцима отрова из става 1. овог члана садржи: назив правног лица, односно предузетника, односно име и презиме, адресу и број личне карте лица коме се издаје отров, назив и количину отрова, сврху за коју се отров набавља и потпис лица које је примило отров, а за купце отрова из групе I - број одобрења надлежног савезног органа.

Члан 36.

Произвођачи и увозници отрова морају за сваки отров имати најмање следеће податке и информације:

- 1) назив;
 - а) генерички назив (међународно незаштићени назив);
 - б) назив под којим се отров ставља у промет и друге називе;
- 2) податке о идентитету;
- 3) податке о саставу препарата;
- 4) податке о физичко-хемијским особинама;
- 5) токсиколошке податке;
- 6) податке значајне за заштиту животне средине;
- 7) информације о мерама заштите у производњи, транспорту, складиштењу и коришћењу;
- 8) информације о оцени штетности отрова;
- 9) упутство о начину уништавања отрова.

Члан 37.

Подаци о отровима који представљају индустријску или трговачку тајну сматрају се поверљивим.

Подаци значајни за заштиту живота и здравља људи и животне средине од штетног дејства отрова не могу се сматрати поверљивим, а посебно:

- 1) незаштићени међународни назив отрова (генерички назив);
- 2) хемијски назив отрова;
- 3) физичко-хемијска својства отрова;
- 4) сврха за коју ће се отров користити;
- 5) начин употребе отрова;
- 6) начин уништавања отрова;
- 7) нечистоће које могу бити отровне или које представљају другу врсту опасности;
- 8) мере заштите које се морају примењивати у производњи, складиштењу, транспорту и употреби отрова, као и мере у случају инцидента;
- 9) кратак приказ токсиколошких и екотоксиколошких података и имена лица одговорних за веродостојност тих података.

Члан 38.

Регистар о отровима води надлежни савезни орган.

Извори података за регистар о отровима су документација уз пријаву, информације прикупљене од правних лица која се баве производњом, прометом, контролом и испитивањем отрова и информације добијене од банака података других земаља и међународних организација.

Члан 39.

Правна лица и предузетници који се баве производњом, прометом, испитивањем и контролом отрова и друга заинтересована правна лица и појединци могу користити податке из регистра о отровима на основу сагласности надлежног савезног органа.

Податке из регистра о отровима могу користити и заинтересовани органи и организације других земаља, у складу с међународним уговорима.

Члан 40.

Правна лица и предузетници који производе отрове или врше промет отрова дужни су да у року од осам дана од дана отпочињања, односно престанка производње или промета отрова обавесте надлежни савезни орган о отровима које производе, односно о престанку производње или промета отрова.

Обавештење из става 1. овог члана садржи:

- 1) назив препарата;
- 2) генерички назив активне супстанце;
- 3) хемијски назив активне супстанце;
- 4) емпиријску (брutto) формулу активне супстанце;
- 5) проценат активне супстанце у препарату;
- 6) ЦАС број или други идентификациони број;
- 7) податке о врсти и садржају помоћних супстанци у препарату.

Члан 41.

Отрови могу бити у промету само у оригиналном паковању и у количинама прилагођеним уобичајеним потребама потрошача.

Члан 42.

Отрови у промету морају бити обележени на прописан начин.

Члан 43.

Отрови у промету морају се паковати на начин који кориснике не доводи у заблуду у погледу садржаја и који онемогућава замену с другим производима. Ако то није могуће, погрешна примена отрова онемогућава се денатурисањем њиховог садржаја или додавањем других упозоравајућих података на амбалажи.

Члан 44.

Амбалажа у коју се пакују отрови мора да одговара следећим условима:

1) посуде морају бити конструисане тако да садржај не може неконтролисано излазити;

2) материјал од ког је произведена амбалажа и делови за затварање не смеју да реагују на садржај, односно да стварају опасно једињење са садржајем;

3) посуде и делови за затварање морају бити конструисани тако да у свим деловима могу издржати све очекиване ударце и притиске;

4) посуде и делови који се користе морају бити такви да садржај после поновног затварања не може неконтролисано излазити.

Члан 45.

Паковања у којима се отрови стављају у промет морају имати декларацију, која садржи:

1) заштићени назив;

2) генерички назив;

3) садржај састојака који се сматрају отровима;

4) датум производње;

5) рок употребе;

6) назив и адресу произвођача;

7) начин и услове складиштења, односно чувања;

8) знак опасности, ознаке упозорења и ознаке обавештења;

9) број решења о разврставању отрова у групе.

Члан 46.

Уз свако паковање отрова, поред декларације, мора бити приложено упутство, које садржи: органолептичке особине отрова, начин употребе, симптоме тровања, начин и средства за пружање прве помоћи у случају тровања, списак средстава за заштиту радника који рукују отровима (маске, заштитна одећа и обућа и др.), начин уклањања, односно уништавања неупотребљеног отрова и амбалаже, мере за случај незгоде у затвореним просторима и при превозу, мере за заштиту животне средине од штетног дејства отрова и значење ознака упозорења и обавештења.

Члан 47.

Одредбе чл. 45. и 46. овог закона односе се и на отрове за лабораторијске и научноистраживачке сврхе.

Члан 48.

Забрањено је рекламирање отрова на начин који би потрошаче могао довести у заблуду у погледу састава, намене или дејства отрова.

Забрањено је означавање да отрови нису штетни за здравље људи и животну средину.

Члан 49.

Правна лица и предузетници који производе, односно користе отрове или врше промет, испитивање и контролу отрова морају уништити или чувати неискоришћене отрове и амбалажу на прописан начин или их вратити правном лицу и предузетнику код којих су их набавили, без тражења накнаде за враћене количине, а који су дужни да приме неискоришћене количине отрова и амбалажу, ако се отрови налазе у оригиналној амбалажи, без додатих других супстанци, уз проверу и евиденцију идентитета лица које враћа отрове.

Члан 50.

Амбалажа која служи за паковање отрова не сме се користити за паковање медицинских препарата, животних намирница, сточне хране или других неотровних производа.

Члан 51.

Отрови се могу увозити само преко граничних прелаза на којима је организовано вршење инспекцијског надзора.

Увозник је дужан да о приспећу пошиљке отрова благовремено обавести савезног санитарног инспектора.

Органи царинске службе могу извршити царинење отрова само уз сагласност савезног санитарног инспектора.

На отрове који се увозе у слободне и царинске зоне или у консигнациона складишта у Савезној Републици Југославији односе се одредбе ст. 1. до 3. овог члана.

Члан 52.

Правно лице које извози отров који је забрањен или чије је коришћење знатно ограничено у одређеној земљи дужно је да, уз захтев за издавање одобрења за извоз, приложи и сагласност земље у коју се отров извози.

Члан 53.

Надлежни савезни орган, на захтев извозника отрова, издаје уверење (сертификат) о примени добре произвођачке праксе у производњи и контроли отрова.

IV. НАДЗОР

Члан 54.

Савезни инспектор у вршењу надзора има право и дужност:

- 1) да забрани производњу и промет отрова који нису разврстани у групе отрова, односно чији је промет у земљи забрањен;
- 2) да правном лицу и предузетнику који не испуњавају услове забрани производњу, промет, коришћење и испитивање отрова док те услове не испуне;
- 3) да забрани промет отрова чија амбалажа, опрема и обележавање нису у складу с одредбама овог закона и прописа донесених на основу овог закона док се не отклоне утврђени недостаци;
- 4) да правном лицу које не испуњава прописане услове забрани давање токсиколошке оцене или давање оцене ефикасности отрова док те услове не испуни;
- 5) да нареди повлачење из промета и уништавање отрова за које се утврди да имају штетне последице за здравље људи или животну средину и да о томе обавести надлежни савезни орган;
- 6) да нареди отклањање других недостатака у вези с производњом и прометом отрова због којих могу бити угрожени живот и здравље људи или животна средина.

Мере из става 2. овог члана одређују се решењем савезног инспектора.

Против решења из става 2. овог члана може се изјавити жалба надлежном савезном органу. Жалба на решење не задржава његово извршење.

Решење из става 3. овог члана је коначно у управном поступку.

Члан 55.

Правна лица и предузетници који производе отрове, врше промет отрова, односно испитују или контролишу отрове дужни су да савезном инспектору омогуће вршење надзора, увид у документацију и несметан рад и да му обезбеде податке и материјал потребне за вршење инспекцијског надзора.

Трошкове анализе отрова сноси правно лице и предузетник чији рад подлеже надзору.

Члан 56.

Послове из члана 54. став 1. овог закона врше савезни инспектори који, поред општих услова, морају имати VII или VI степен стручне спреме у области фармације или медицине.

Члан 57.

У вршењу инспекцијског надзора савезни инспектори морају имати легитимацију којом се потврђује њихово службено својство.

Члан 58.

Ако орган из члана 54. овог закона утврди да је повредом прописа учињен прекршај, привредни преступ или кривично дело, дужан је да без одлагања поднесе захтев за покретање прекршајног поступка, односно пријаву за покретање поступка за привредни преступ, односно кривично дело.

V. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Кривична дела

Члан 59.

Ко неовлашћено производи отрове, врши промет отрова или користи отрове казниће се за кривично дело затвором од шест месеци до пет година.

Отрови, као и средства за њихово справљање, одузеће се.

Привредни преступи

Члан 60.

Новчаном казном од 300.000 до 3.000.000 динара казниће се за привредни преступ правно лице:

1) ако производи отров или врши промет отрова за који је токсиколошком оценом овлашћеног правног лица утврђено да је његово коришћење у намењене сврхе и на одређен начин штетно за живот и здравље људи и животну средину (члан 3. став 1);

2) ако производи отров или врши промет отрова пре него што се разврста у групу отрова (члан 3. став 2);

3) ако производи, врши промет или користи отров чији су производња, промет и коришћење забрањени (члан 4);

4) ако врши промет отрова или користи отров који је намењен за одржавање јавне хигијене, дезинфекцију, дезинсекцију и дератизацију, а чија ефикасност за те сврхе није утврђена на прописани начин (члан 15. став 1);

5) ако у производњи и промету отрова не врши контролу сировина, полупроизвода и готових производа (члан 29).

За радње из става 1. овог члана казниће се за привредни преступ новчаном казном од 20.000 до 200.000 динара и одговорно лице у правном лицу.

Прекршаји

Члан 61.

Новчаном казном од 100.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице:

1) ако не испуњава услове за производњу и промет отрова, односно врши испитивање и контролу отрова или ако производи отров или врши промет отрова пре него што је од надлежног савезног органа добило решење да су испуњени прописани услови (чл. 17. и 18. и члан 29. став 2);

2) ако просторије, односно ормари у којима се држе отрови нису закључани или обележени натписом „отров”(члан 19. став 2);

3) ако не држи отрове у посебним просторијама, силосима, резервоарима, цевоводима или другим одговарајућим судовима и постројењима, или ако производи, врши промет или држи отрове у просторијама намењеним за чување и промет сточне хране, животних намирница и предмета опште употребе (члан 19. став 1. и члан 20);

4) ако не ускладишти отрове изван зоне за снабдевање пијаћом водом и водотокова или изван насељених места у складу са условима прописаним овим законом (члан 22);

5) ако запосленима који долазе у непосредан додир с отровима не обезбеди да за време рада у производњи, смештају, чувању, издавању или коришћењу отрова носе посебну заштитну одећу, обућу или другу заштитну опрему (члан 23. став 1);

6) ако нема потребну количину одговарајућих средстава за пружање прве помоћи или ако од центра за контролу тровања не прибави упутство о мерама и средствима за заштиту од тровања, начину пружања прве помоћи у случају тровања и мерама за отклањање последица од тровања или ако упутство није истакнуто на видном месту у просторијама у којима се врши производња, промет, испитивање, контрола или коришћење отрова (члан 24);

7) ако врши промет отрова који нису у оригиналном паковању произвођача отрова или нису у количинама прилагођеним уобичајеним потребама потрошача, или ако амбалажа коју употреби за паковање отрова не испуњава прописане услове (чл. 41. и 44);

8) ако рекламира отров на начин који би потрошаче могао довести у заблуду у погледу састава, намене или дејства отрова или ако значи да отров није штетан за здравље људи, односно животну средину (члан 48);

9) ако остатке отрова које употребљава или амбалажу која је употребљена за паковање отрова не уклони, односно не уништи на прописан начин којим се не угрожавају животи и здравље људи и животна средина или их не врати правном лицу или предузетнику од кога је отров прибављен или ако не прими неискоришћене отрове и амбалажу (члан 49);

10) ако амбалажу за паковање отрова користи за паковање медицинских препарата, животних намирница, сточне хране или других неотровних производа (члан 50);

11) ако извози отров који је забрањен или чије је коришћење знатно ограничено у одређеној земљи без сагласности земље у коју се отров извози (члан 52).

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај новчаном казном од 6.300 до 63.000 динара и одговорно лице у правном лицу.

Члан 62.

Новчаном казном од 100.000 до 630.000 динара казниће се за прекршај правно лице:

1) ако запосли у производњи и промету отрова лице млађе од 18 година или ако прода отров лицу млађем од 18 година (члан 32);

2) ако цијановодоничну киселину и њене соли или друге отрове који делују у облику гаса (фумиганте) прода правном лицу које нема стручно лице за рад с тим отровима (члан 33);

3) ако без одобрења надлежног савезног органа прода отрове из групе I предузетнику за чију је делатност неопходно коришћење тих отрова (члан 34);

4) ако не води прописану евиденцију о производњи и промету отрова, односно о извршеној контроли квалитета отрова или о купцима отрова (чл. 27. и 31. и члан 35. став 1);

5) ако продаје отров без прописаних података и информација или без декларације или с непотпуном или нетачном декларацијом, или ако стави у промет отров без упутства или с непотпуним упутством (чл. 36. и 45. и члан 46);

6) ако у прописаном року не обавести надлежни савезни орган о отровима које производи или врши њихов промет, односно ако их не обавести о престанку производње и промета отрова или ако савезног инспектора не обавести о приспећу пошиљке отрова (члан 40. и члан 51. став 2);

7) ако савезном инспектору не омогући вршење инспекцијског надзора и несметан рад (члан 55. став 1);

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај новчаном казном од 3.000 до 30.000 динара и одговорно лице у правном лицу.

Члан 63.

Ако радњу из члана 60. став 1. тач. 3, 4. и 5, члана 61. став 1. тач. 1. до 10. и члана 62. став 1. тач. 1, 4, 5, 6. и 7. овог закона учини предузетник који се бави прометом отрова казниће се за прекршај новчаном казном од 5.000 до 50.000 динара.

Члан 64.

Новчаном казном од 2.100 динара казниће се за прекршај лице које за време рада у производњи, складиштењу, издавању и коришћењу отрова не носи радну одећу, обућу или другу заштитну опрему или је носи ван радних просторија, односно ван места или објеката у којима се ради са отровима (члан 23).

Новчану казну за прекршај из става 1. овог члана наплаћује, на лицу места, савезни инспектор од лица које затекне у прекршају приликом вршења инспекцијског прегледа.

Члан 65.

Отрови који су предмет привредних преступа из члана 60. тач. 1. и 3. и прекршаја из члана 61. тач. 1. и 9. и члана 62. тачка 5. овог закона одузеће се без накнаде и уништити.

VI. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 66.

Прописи за извршавање овог закона донеће се у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 67.

Правна лица и предузетници који се баве производњом и прометом отрова, односно испитивањем и контролом отрова, дужни су да ускладе своје пословање с одредбама овог закона и прописа донесених на основу овог закона у року од две године од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 68.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о промету отрова („Службени лист СФРЈ”, број 13/91 и „Службени лист СРЈ”, број 45/92 и 24/94).

Члан 69.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.